

„Nowa Reforma“ wychodzi dwa razy dziennie.

Prenumerata wynosi:

Table with 4 columns: W miejscach, W Austro-Węgrzech, W Państwie Niemieckim, W innych państwach. Rows show monthly, quarterly, and half-yearly rates.

Pracownicy etatowi i ogłoszenia (inzeraty) uprasza się nadsyłać wprost do Administracji „N. Reformy“ w Krakowie.

Redakcja: ul. Jagiellońska 10. Administracja: ul. św. Anny 3. Telefon Redakcji 41. Administracji Nr 241.

Rekopisów nadsyłanych Redakcji nie zwraca. We Lwowie sprzedaż numerów po 12 bl. w Biurze dzienników S. Sokółowskiego.

Cena numeru 10 hal., z przesyłką pocztową 12 hal.

NOWA

REFORMA

WYDANIE PORANNE

Prenumeratę przyjmują:

zamiejscową: Administracja „Nowej Reformy“ i wszystkie urzędy pocztowe; miejscową: Administracja „Nowej Reformy“.

Zamiejscową prenumeratę i ogłoszenia (inzeraty) przyjmują: We Lwowie Biura dzienników: A. Buchstab, ul. Karła Ludwika 21.

Głosy publiczne po 2 kor. od wiersza. Załączniki do „Nowej Reformy“ (prospekty, cyrkularze, ogłoszenia i t. p.) przyjmują się za cenę 2 kor. od 100 egz. dla zamiejscowych, a 1 kor. od 100 egz. dla miejscowych prenumeratorów.

Onorevoli.

Kraków, 28 listopada.

(k.s.) Po raz pierwszy od wypowiedzenia zdradzieckiej wojny zbiorą się w dniu 1 grudnia „onorevoli“ na Montecitorio.

Niema bowiem wątpliwości, że życie publiczne we Włoszech ulega wznastającemu rozkładowi. Nie może ujść bezkarnie żadnemu społeczeństwu i żadnemu państwu, jeżeli obecne wpływy sięgają zbyt głęboko w sferę jego życiowych interesów.

„Avanti“ ogłosił niedawno spis dzienników, pobierających stałe subwencje z Paryża i Londynu. Są to: najoficjalniejszy organ Sonnina „Giornale d'Italia“, „Popolo d'Italia“, „Idea nazionale“, republikański „Secolo“, „Messaggero“.

Salandra rządzi dwoma terrorami: policyi i ulicy. Metody donosicielstwa i szpiegowstwa rozwinęły się obecnie we Włoszech do niebywałych granic.

W tych warunkach decyzya o zwołaniu parlamentu nie mogła przyjść Salandrze z łatwością. Nie tylko bowiem on sam niema żadnego powodu spieszyć się na to rendez vous z przedstawicielami narodu, ale także partya wojenna, od której Salandra jest dzisiaj w zupełności zależny, wystąpiła bardzo gwałtownie przeciw zwoływaniu parlamentu.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

stryacko-niemieckimi? To pytanie, na które odpowiedź da sam parlament włoski. Świat oczekuje jej z dużym zacięciem.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

Wielka główna kwatery, dnia 27 listopada 1915. Na zachodnim i na wschodnim terenie wojny nie było żadnych istotnych wydarzeń.

tych ziem, zależnej od naturalnej liczebności polskiego narodu.

Ze tak zagadnienie przedstawia się właśnie, jak postawiono wyżej, przekonamy się na kilku cyfrach. Przy tak daleko idących paralelach historycznych pomiędzy rozwojem państwa Niemiec i Polski, przebieg w r. 1804 liczyła ludność na obszarze dzisiejszego Królestwa, Galicyi, Poznańskiego i Prus zachodnich okragło 7,995.000 mieszkańców, gdy tymczasem ludność Niemiec wynosiła wówczas 24,5 milionów, Francji w dzisiejszych granicach 27 milionów, Rosyi europejskiej wraz z Polską i Finlandyą 39 milionów. Polscy brak było poprostu, pomijawszy wszystkie inne warunki, podstaw naturalnych do rozwoju w ciągu dziesiętnego wieku, analogicznie do innych wielkich narodów. Jakkolwiek zaś wedle statystyki wykazują ziemie polskie najwyższy naturalny przyrost ludności z połód całej Europy, gdyż w pierwszych 53 latach, do r. 1857, wynosił on 43%, w następnych zaś 53 latach do roku 1910 aż 105% wobec 44% i 64% w całej Europie, razem wziętej, to jednak bezwzględna liczba polskiej ludności w każdym razie z tamtymi nie może iść w porównanie. Prawdą jest, że od roku 1857 do 1910 ludność Francji wzrosła tylko o 11%, ludność Niemiec o 75%, ludność Rosyi europejskiej o 94%, gdy tymczasem ludność ziem polskich wzrosła aż o 105%, nie mniej wszakże prawdą jest, że ludność Francji, która liczyła w 1857 roku 36 milionów, w 1910 roku liczyła zawsze jeszcze 40 milionów, ludność Niemiec w tym samym czasie z 37 milionów wzrosła do 65, ludność Rosyi europejskiej zaś z 70 milionów na 136. Na ziemiach polskich w tym samym czasie licza ludność podniosła się z 11,874.000 dopiero na 24,300.000.

Samo przytoczenie cyfr tych wystarczy, by ujawnić, gdzie się mieszczą fundamenta narodu. Zagadnienie ruchu ludnościowego na ziemiach polskich stało się podstawem zagadnieniem naszego narodowego rozwoju. By można zdobyć korzystne szanse utrzymania się wobec innych narodów w przyszłości, przedewszystkiem ująć musimy w swoje ręce cały ruch ludnościowy. Nie idzie tu tylko o kwestyę naturalnego przyrostu, jak n. p. we Francji, która jest kwestyją natury raczej moralnej; rezygnacyi z własnych wygód na rzecz narodowego mienia. Kwestya ta na ziemiach polskich jest o wiele bardziej skomplikowana. Po pierwsze bowiem ziemie polskie, skutkiem działania historycznych warunków, posiadają obecnie ludność narodowo mieszaną. Kwestya rozwoju ludnościowego tutaj jest zatem równocześnie kwestyją polityki narodowościowej. Powtóre zaś nietylko potrzeba mieć wielki przyrost naturalny ludności, ale potrzeba go nadto umieć utrzymać. Trzeba go ratować przy życiu przez poprawienie warunków sanitarnych i trzeba go zachować u siebie w domu przez poprawienie społecznych i ekonomicznych warunków. Dobrze tedy stało się, że dzisiaj wstąpienie dokonano pracy, oświetlającej te podstawy narodowej polityki naszej.

DARY I SKŁADKI NA GWIAZDKĘ DLA LEGIONISTÓW
Plac Maryacki L. 9, I. piętro, od godziny 10—11 od 4—7.
Datki pieniężne przyjmuje także Administracja „Nowej Reformy“.

Referentem w sprawie moratorium.
(Tel. c. k. Biura koresp.)

Wiedeń, 28 listopada.
(Komunikat sekretaryatu Koła polskiego).
Dnia 22 listopada odbyła się w Wiedniu zwołana przez prezesa Koła konferencya w sprawie moratorium, upływającego z końcem grudnia 1915. Przewodniczył prezes Bilinski, obecni byli ministrowie dla Galicyi Morawski, posełowie Abrahamowicz, Długosz, Gross, Kolscher, Leo, Lisiewicz, Steinhaus, Stesłowicz, sekretarz Koła Jabłoński, dalej zastępcy galicyjskich Izb handlowych, krajowych instytucji finansowych, związku stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, Izb rzemieślniczych, korporacji rolniczych i dzierżawców dóbr.
Przewodniczący przedstawił przebieg zabiegów przy ostatnim załatwieniu moratorium 7-go września 1915. Zauważył, że stosunki go-

spodarcze kraju się wcale nie poprawiły, prosil, aby zastępcy krajowych instytucji oświadczyli się co do kwestyi przedłużenia moratorium a również zastanowili się nad tem, w jaki sposób, mając na oku interes zniszczonego przez wojnę kraju, możnaby nakłonić do zapłaty nieliczne jednostki, które przez wojnę nie ucierpiały, a więc mogą wypełnić swe zobowiązania.

Referent, poseł dr G r o s s, oświadczył w porozumieniu ze współreferentem drem Stesłowiczem, że po rozpatrzeniu położenia kraju i rozważeniu memoriałów i ustnych przedstawień ze strony interesowanych grup gospodarczych doszli do przekonania, iż stagnacya wywołana i utrzymywana przez utrudnienia paszportowe i komunikacyjne, częste zakazy wywozu w niektórych znaczniejszych miastach itp., zupełny brak kredytu dla mniej zamożnej ludności kraju i w połączeniu z tem brak materiałów surowych i zarobku dla produkujących warstw, zużożenie ludności dotkniętej świadczeniami wojennymi, za które zapłata dotąd zalega, i wyniszczonej dotkliwymi uszkodzami wojennymi, — wszystko to są czynniki, które uniemożliwiają powszechną odbudowę moratorium. Myśl nakłaniania pewnych jednostek, które wyjątkowo pod względem gospodarczym nie ucierpiały, do płacenia długów, jest słuszną, trudność jednak będzie w wyszukaniu takich dróg, któreby chroniły dłużnika przed sekwestrami wierzycieli i daly sędziemu możność zbadania stosunków majątkowych w sposób prosty, a dla dłużnika nie uciążliwy. Dlatego należałoby pozostawić w dalszym ciągu moratorium bez odbudowy aż do ogólnego polepszenia się stosunków gospodarczych całego kraju, gdyż normy wydać się mające dla indywidualnego uchwycenia stanu gospodarczego dłużnika są bardzo skomplikowane, i zwłaszcza przy obecnych anormalnych stosunkach ciężko będzie znaleźć odpowiedni sposób, któryby dawał rękojmię należytej odbudowy w drodze indywidualizacyi.

Dyrektor dr Franciszek P a s k o w s k i imieniem towarzystw ubezpieczeń domagał się wyłączenia bieżących premii asekuracyjnych z pod moratorium, tudzież wpłaty zaległych premii przez rozłożenie ich na półtora roku.

Dr Jerzy M i c h a l s k i, dyrektor Banku krajowego, przedłożył imieniem banków projekt co do przedłużenia moratorium z uwzględnieniem w ograniczonych rozmiarach odbudowy indywidualnej.

Reprezentanci związku towarzystw zarobkowych i gospodarczych wiceprezes T e r e n k o c z y, dr A d a m i d r A d a m s k i, domagali się bezwarunkowego przedłużenia moratorium i sprzeciwiali się nawet ograniczeniu do indywidualnej odbudowy. To samo zapatrywanie wyraził zastępca Izb rzemieślniczych i korporacji rolniczych.

W bardzo szczegółowej dyskusji podniesiono ogólnie konieczność przedłużenia moratorium jeszcze na czas jakiś bez zmiany. Przedstawiono smutny stan gospodarczy kraju i uproszono prezesa Koła, aby poczynił starania u rządu dla przeprowadzenia myśli, powyżej wyrażonych. Co do towarzystw ubezpieczeń zgodzono się w zasadzie na odrębne ich traktowanie. Wybrano wreszcie komitet, mający przedłożyć szczegółowe wnioski do decyzji prezesa Koła, który zobowiązał się bezzwłocznie podjąć energiczne starania u rządu po myśli wyniku narad.

Od Administracji.
Celem uregulowania nakładu prosimy o możliwie najwcześniejsze nadsyłanie prenumeraty.
Warunki prenumeraty w nagłówku dzienika.

KRONIKA.
Kraków, 28 listopada.
Kolumna Legionów. W dniach od 18 do 22 b. m. wynoszą składki, które wpłynęły na fundusz Kolumny Legionów polskich za wzięte gwóźdźce i wpłacone nadatki, łącznie sumę 5.575 K 86 h. Kwota ulokowana już została na książeczkę wkładową Kasy oszczędności miasta Krakowa Nr 309.860.
Fundusz Kolumny doszedł wobec tego do wysokości 52.391 K 4 h, z czego kwota 600 K złożona jest na książeczkę wkładową krakowskiej Filii Banku Przemysłowego Nr 2.193.

Dzień 29 b. m., jako rocznica powstania listopadowego, którą w drugim roku wojny światowej szczególnie uroczyste obchodzą zamierza nasze miasto, przyczyni się niewątpliwie do znacznego pomnożenia funduszu Kolumny. Na dzień ten bowiem, jak nas informują, zamierza prezydent miasta, magistrat tutejszy z całym personelem, dalej zakłady miejskie, cechy i inne instytucje wbić korporatywnie gwóźdźce w Kolumnę. W dniu tym zapowiedzieli również wbić gwóźdźce w Kolumnę redakcyja „Ilustrowanego Kurjera Codziennego“ i administracyja „Nowej Reformy“ za ofiarodawców, którzy na ich ręce nadesłali ostatnio datki. W dniu tym nie braknie również pod Kolumną i tych wielu ofiarodawców prywatnych, którzy dotąd z różnych powodów nie mieli sposobności dorzucenia swym datkiem choćby cegiełki do dużego gmachu zbiorowej, narodowej składki. Uczcijmy w ten sposób pamięć Belwederczyków, których śladem dążą dzisiejsze nasze Legiony polskie.

Krakowska Akademia Sztuk pięknych do uniwersytetu warszawskiego. Rektorat krakowskiej Akademii Sztuk pięknych przesłał na ręce rektora uniwersytetu i politechniki w Warszawie, z powołaniem otwarcia tych zakładów, następujące jednobrzmiące adresy:
„Troška zwykła, codzienna, trzymała nas długie lata w swej władzy. Przywzyczałimy się do niej, a ona w ciszy dzieło swoje przynębiała prowadziła. Znała ją dobrze pracownicy polscy: znają swój wysiłek wielki, nie tak wydatny jednak, jak gdzieindziej u ludów szczęśliwszych i obdarowanych, gdyż u nas rezultat pracy nie zawsze odpowiadał marzeniom śmiałym, później rozwianym i pozostawiającym aż nabyt częste miejsce dla zniechęcenia i goryczy. Odwzajemiliśmy się pomalutką nadzieją.
Inne społeczeństwa szły naprzód, a tak trudno było nadążyć im: myśl nasza gubiła się, szukając drogi, jak nadrobić to, czego brakuje, jak gonąć Przyszły wypadki nadzwyczajne, takie, że ani fantazyja, ani przenikliwość nie zdołały ich przedtem wyobrazić. Potoczyła się nawalniająca mierzacha i był nasz się zatrzęsł. Dzisiaj na widnokręgu jeszcze widoczne hupy: my sami bezpośrednio wdaliśmy w wir zagłady, bytu naszego materialnego i moralnego dotyczących. I wtedy nie tracąc chwili, instytucye polskie naukowe, przez nas samych zorganizowane, rozpoczynają byt i pracę. Myśl polska w Warszawie, zmuszona dotąd do sztuk lamanych, dla utrzymania życia, znajduje nowy teren pracy, jasnej i pełnej godności — swoją nową Szkołę główną i swoją Politechnikę. Ku nim biegna też dzisiaj słowa, ciepłym uczuciem wywołane.
Kiedy Akademia Sztuk Pięknych Krakowska po roku przerwy i niepokojów o skarby artystyczne miasta, rozpocząć miała swą pracę zwykłą, znalazło się w odezwanie rektora do uczniów słowa przywiązania do Warszawy. Dzisiaj, kiedy po latach przerwy odnajdujemy Swą dawną drogę, w gmatawianie uczuć naszych, grozą wojny wywołanych, otwieraj się wspomniany prawie zakątek: miejsce na nadzieję. Dzisiaj chcemy ją mieć i tem samem ją mamy. Stoimy przed zakrytą jeszcze przyszłością, ale nawolujemy biegnąć bezdroje do jednej instytucji polskiej do drugiej: „Korzystając z chwili, nie tracić chwili!“ I oto rozpoczynacie w lot pracę, choćby nawet burzono jeszcze być miała, instynktem przyrodzonym wiedzian, który każę odbudowywać, choćby bezwiednie gniazda zniszczone. Dzięki Wam przykład już jest dany: patrzymy z podziwem, zesa chylimy przed wytrwałością, a cieszymy się zdumiewającą wartością Waszego ruchu.
Akademia Sztuk pięknych w poczuciu, że życie artystyczne jest objawem pełnego życia narodu, związana na podobieństwo drzew z całą ziemią polską, w której głębie sięgają korzenie kultury naszej ku żyjącemu jej źródłu — staje w szeregu tych, którzy dzisiaj Uniwersytetowi warszawskiemu, odradzającemu się z popiołów i nowej Szkole Politechnicznej wołają słowa gorące. Są to słowa życzęć serdecznych i słowa dumy, wywołanej wspomnieniem przeszłych zasług, wszakże to najważniejszą rolę między dzisiaj pracą a dawną spuścizną. Oby naukowe warszawskie Instytucye byszechy stale, jako światło jego ognia!“
Kraków, dnia 20 listopada 1915 roku.
Rektor i Profesorowie Akademii Sztuk pięknych w Krakowie.

Po powrocie tułaczy. Przez cały dzień wczorajszego zgłaszali się tłumnie tułaczce choćby do Centralnego biura miejskiego przy ulicy Mikołajskiej pod L. 10, które, jak wiadomo, prowadzi ewidencję przybyłych. Większa część tułaczy już zatrudnienie znalazła, i to tak mężczyźni, jak i kobiety. — Okazało się bowiem, że między powracającymi była także dość znaczna liczba kwalifikowanych robotników.

Ci tułaczce, którzy nie mieli dotąd mieszkania, znaleźli chwilowy przytułek w schroniskach miejskich przy alei Krasińskiego w Krakowie, oraz przy ulicy Mickiewicza i Kępek w Podgórzu. — W schroniskach bardzo troskliwą opieką otoczyli tułaczy panie ze Związku Niewiast katolickich. Panie te również dziećmi uchodźców zajęły się bardzo serdecznie. Nad porządkiem w schroniskach czuwają dozorcynie, powołane do pełnienia tych obowiązków przez gminę.
Z Kursu ekonomicznego N. K. N. komunikują: W poniedziałek dnia 29 listopada z powodu uroczystości narodowej w rocznicę listopadowego powstania nie będzie wykładów. Słuchaczom Kursu rozdano bilety do teatru miejskiego na wieczorną uroczystość listopadową bezpłatnie. Pozostałe niepodjęte bilety — są w Schronisku dla superabitowanych legionistów przy ulicy Karmelickiej 51, wyłącznie przeznaczone dla słuchaczy Kursu.
Dodatkowe wpisy przyjmują się w biurze Instytutu ekonomicznego N. K. N., ulica Krowoderska L. 26, do końca miesiąca.
Na wystawę obrazów w Tow. Sztuk pięknych nadesłali szereg nowych prac następujący artyści: Daniel S. K., Korpala Tadeusz, Kryciński Waleryan i Meleniewska Matylda. — W ostatnich dniach sprzedano na wystawie Augustynowicza Aleksandra: »Góra, idącego w śniegu«, »Widok na chata w zimie«, Meleniewskiej Matyldy: »Bzy«, Niesiołowski Stanisława: »Czerwone róże« i Rychter-Janowski Bronisławy: »Wnętrze kościółka w Biłgorzeju.«
Artysta dramatyczny Weychert, o którym zaraz w początkach wojny doniesiono, że zmarł skutkiem wydarzeń wojennych — żyje, choć to wiadomością mało jest nam podzieloną z czytelnikami. »Nowa Reforma« donosiła w swoim czasie za innymi dziennikami o jego śmierci, w którą wierzone niezbicie, gdyż znaleźli się świadkowie, »naoczni«, którzy »widzieli« go nieżywego. Tymczasem p. Weychert przybył już do Krakowa pozawzorą, został zaangażowany do teatru miejskiego i niedługo zobaczymy go na scenie w »Aglawie i Solizicy« Maeterlincka. P. Weychert »zmarłych« wstał, jak wielu już rzekomych nieboszczyków w czasie obecnej wojny, a z tym faktem powrócił teatrowi krakowskiemu wybitny artysta, jeden z najlepszych młodych talentów naszej sceny.
Z Uniwersytetu ludowego. Dnia 29 listopada odbędzie się w sali Czytelni U. L. (ulica Dunajewskiego L. 7, I. piętro) wykład profesora dra St. Zacheya pod tytułem »O wartości ofiary«. — Początek o godzinie 7 wieczorem. — Wstęp 20 hal, dla członków U. L. 10 hal.
Benefis Konstantego Krumłowskiego, autora całego szeregu wybornych wodewilów, odbędzie się w czwartek dnia 2 grudnia. Dana będzie pełna sentymentu poetyckiego, humoru żywiołowego i przepysznych figur »Królowa przedmieścia«. Będzie to zarazem 350-te przedstawienie tej najpopularniejszej sztuki w repertuarze polskich scen.
Koncert przedpołudniowy na rzecz Sekcyi Samarytania polskiego opieki nad legionistami ze współdziałaniem śpiewaka operowego p. St. Orzelskiego, odbędzie się w najbliższą niedzielę dnia 5 grudnia w sali Kina »Wanda«.

Sodalicya Panien zaprasza swoich członków na zebranie, które się odbędzie we wtorek dnia 30 b. m. o godzinie 5 po południu w lokalu przy ulicy Szewskiej L. 5.
Tramwaj do »Sokoła«. Wozy tramwajowe z Rynku do »Sokoła« kursować będą na godzinę przed koncertem dzisiaj i w przyszłą niedzielę.
Przejechany przez tramwaj. Wczoraj w południe najechał tramwaj u wylotu ulicy Karmelickiej na 73-letniego Jana Wójcickiego, weterana z 1863 roku, który upadł i ciężko się pokaleczył, nadto doznał wstrząsu mózgu. Wezwano lekarza pogotowia, który zaopatrzył ofiarę wypadku, poczem ją odwieźwi na oddział chirurgiczny w szpitalu św. Łazarza.
Aresztowanie złodziejskiej spółki. Wczoraj aresztowała policya krakowska 15-letniego Władysława Kępcę oraz 17-letniego Kazimierza Konika, którzy dokonali całego szeregu kradzieży z gablotek i wystaw sklepowych. Za teren operacyjny wybrali sobie »odcinke« przy ulicy Floryjańskiej i kradli, co się dało, obuwie, garderobę i t. p. Skradzione przedmioty odsprzedawali za bezcen w mieście.
Echa subskrypcyi. Jak nam donoszą, Wydział powiatowy wielceki na posiedzeniu w dniu 4-go listopada b. r. uchwałił subskrybować na III. austriacką pożyczkę wojenną kwotę 100.000 koron.
Komitet narodowy w Przemyslu. Dnia 22 b. m. odbyło się w Przemyslu obywatelskie zebranie Komitetu Narodowego pod przewodnictwem wiceprezydenta, P. Lanikiewicza. Na zebraniu tem wygłosił dalaget N. K. N., poseł Morawczewski, dwugodzinny referat, następnie delegat Dep. Org. N. K.

N. p. Julian Smulikowski, przedstawił zarys ogólny Komitetu, poczem nastąpił wybór uzupełniającej 18 członków Komitetu. Do Komitetu weszli z poprzednich członków, obecnych w Przemyslu: pp. prez. Lanikiewicz, radca Grzędziński, ks. prałat Federkiewicz, dr Scheinbach, d. Gans, inż. Malinowski, Olearczyk i inni. Z nowo wybranych: inż. dr Kosłowski, Józef Stygulecki, Józef Kazimierz, Krupiński Jan, prof. Fleski, Sała Józef, sekret. sądu Krogulecki, dr Dorosz Franciszek, dr Mester Jakob, prof. Garlicki Apolinary Słom Józef, Wojciechowski Tadeusz, Dzięciwowski Wład, nac. poczty Kosonoga Piotr, inż. Ososowski, inż. Królikiewicz, radca Brzeziński Kazim. sekretarz magistratu Dyrś.
Wzebraniu wzięły udział przedstawicielki istniejącej i bardzo pożytecznej działającej w Przemyslu Koła Ligi kobiet N. K. N. Jest uzasadniona nadzieja, że Komitet, na czele którego znany z energii i patriotyzmu wiceprezydent Lanikiewicz, a w skład weszły osoby przydatne i ochotne do pracy — rozwinięć wspólnie z Ligą ożywioną działalność.
Poszukiwanie rodziny. Dr Jan Rutkowski z Lwowa (obecnie Wiedeń, VIII, Pfeilgrasse 28, Th 6), prosi o wiadomość o swej rodzinie w Warszawie (ulica Marszałkowska L. 23); uprasza się pisma warszawskie o powtórzenie tej notatki.

Z Królestwa Polskiego.
Życie polskie w Chełmie. Lubelska »Gazeta Ludowa« donosi z Chełmu: Miasto samo ma już w głąd polski. Młodzież już w swojej mowie uczy się Szkołnictwo polskie rozwija się. Jest już kilka szkół początkowych i 4-klasowa szkoła filologiczna. Szkoły te walczą z brakiem środków. Obowiązuje w mieście kilka prywatnych szkół. Społeczeństwu polskiemu szkolnictwo leży bardzo na sercu. Przedstawienia amatorskie, urządzone przez tamtejsze towarzystwo, przyniosło kilkaset koron dochodu szkole filologicznej.
Objętość dnia Legionów już znikła. Dziś wszyscy już rozumieją dobrze ich znaczenie i wedle sił je popierają. Liga kobiet polskich pogotowia wojennego, niedawno założona, prowadzona przez grono dzielnych i energicznych, a sprawie szczerze oddanych Polek, zaczęła już pracować. Niesie ona pomoc Legionom, odwiedza rannych, szyje dla nich bieliznę, kolportuje pisma Naczelnego Komitetu Narodowego, opiekuje się rodzinami legionistów i t. d. Celem uczczenia rocznicy powstania, Ligę wspólnie z powołanym przez siebie komitetem obywatelom miejskim urządziła w niedzielę uroczysty obchód z nabożeństwem i wieczorkiem patriotycznym.

Z Szczeczeszyna. (Zniszczenie okolicy i miasta. — Dziejście stosunki. — Apropozycya).
Miejscowość naszą oddaloną o 3 kilometry od Klemensowa ordynackiego, wślawiane niegdys walcami w latach 1830 i 1831, znalazło się znowu — jak cała Chełmszczyzna — na szlaku pochodu wielkiej wojny. Wszystkimi drogami ciągnęły się oddziały wojska. Dnia 1 i nocami, miesiącami całemi słuchaliśmy huk armat. — Dopiero od sierpnia tego roku front walczących wojsk oddalił się od naszych stron. Mieszkańcy odczuli trochę i zabrali się z całych sił do pracy. Jesteśmy obecnie w okresie pracy wyjątkowej na polu naszego życia ekonomicznego.
Miasto Szczeczeszyn może zaciękawie tylko turystę — okolicę bowiem ma malowniczą. Ozdobą miasta są okazałe budynki sławnych szkół Szczęs brzeszyna, wzniesionych tu na wzór akademii w Zamościu. Na emmentarzu można odczytać nazwiska uczonych profesorów. — Obecnie z dawnego kwitującego stanu pozostały wspomnienia, a mury szkolne świecą pustką. Miejsca z ośmiusetdziesiątą ludnością, brudna, zaludniona w dużej części przez proletaryat żydowski — nie posiada ani ulic brukowanych, parku i żadnych innych cech miejskich. Jedynym miejscem, gdzie każdy szuka pokrzepienia jest kościół. — Szczeczeszyn ma ogromną parafie, skupiającą dwanaście wiosek, posiada zaledwie jeden kościół parafialny.
Tegoroczne urodzaje wypadły dobrze, szczególnie obfite były zbory żyta i pszenicy. Pomimo dużego zniszczenia pól uprawnych przez wojska i obozy, chleba bodźliśmy mieli dosyć. Głód jeszcze nam nie grozi. Mimo to panuje dreszcz, wywołana, jak wszędzie, spekulacją niuczynnych handlarzy.

W Szczeczeszynie, jak i w najbliższych okolicach powtarzają się wypadki obłatory. — Doł ostatnie przyniosły kilka zaslaniań.
Zbiory muzealne w Łowiczu, najbogatsze niemal ze zbiorów lokalnych w Polsce, uległy zniszczeniu przez wojnę. Muzeum starożytności Wł. Tarczyńskiego, liczące przed wojną 2.796 numerów, a około 3.200 przedmiotów, obejmowało taki zasób pamiątek i dokumentów, dotyczących dawnego prze-

chód, w samo serce Niemiec, nie posiadających z tej strony linii obrony. Rosya, gromadząc Polaków około standardu rosyjskiego dla odbudowania ich państwa, zachęca ten lekkomyślny i niespokojny naród do wewnętrznych i zewnętrznych walk, któremi Polacy odznaczali się w dziejach. Czy można przypuszczać, aby mimo umowy z r. 1813, rozdziałowej Księstwo między trzy państwa, monarchowie Prus i Austrii zgodzili się oddać je w całości Rosyi, narzucając własno granicę i narzucając się na bezbronnosc swych stolic? Projektu cesarskiego nie można rozpatrywać i ze stanowiska obowiązku (dług) moralnego. Jeżeli ten obowiązek wymaga, aby polepszyć położenie Polaków przez wskreszenie ich państwa, to niechże to oprze się na zasadach szerokiej i liberalnych, niech powstanie naród niepodległy, lecz nie stworzy się z niego strasznego wojennego narzędzia w rękach jednego państwa. Taki czyn liberalny byłby przyjęty z entuzjazmem przez całą Europę. Byłoby to wprawdzie, według zwykłych pojęć państwowych, ofiarą ze strony Rosyi, ale jeżeli cesarz nie gotów do takiej ofiary (nadanie konstytucyi) względem własnego państwa, to nie może mieć żadnego moralnego obowiązku czynić podobnych na rachunek (a u depends) swoich sprzymierzeńców i sąsiadów... Zarecał wreszcie Castlereagh, że pomijając już Prusy i Austryę, Francya, Hiszpania i inne kraje mają ten sam pogląd na projekt cesarski. W jakie rozpaczylibyśmy (a cheuse) położeniu znalazłaby się Europa, gdyby cesarz nie chciał się wyrzec swej myśli i wbrew ogólnej opinii zdecydował się zawiadnąć Księstwem Warszawskiem.

Kazimierz Bartoszewicz.
Utworzenie Królestwa Kongresowego w roku 1815.
(Ciąg dalszy).
Na kongres jechał cesarz przez Księstwo, nie sądziąc po drodze obojkiem. W Puławach prawił wiele o przyszłym szczęściu Polski i polecił Czartoryskiemu, aby za nim podążył do Wiednia. Kiedy stanął w Wiedniu, Nesselrode oznajmił pełnomocnikowi francuskiemu, synnemu Talleyrandowi, że monarcha pragnął się z nim widzieć. Poprosił więc Talleyrand o audiencyę, ale — pisał do Ludwika XVIII: — »od kilku dni nadaremnie oczekuję na odpowiedź. Czyżby się domyślano, jakie są nasze zasady?« Donosił dalej królowi, że entuzjazm cesarza do Polaków znacznie ochłodził w Petersburgu. Wprawdzie się ożywił w Puławach, ale na nowo może wygasnąć w Wiedniu, choć tu przebywa de la Harpe (wpływowy liberalny nauczyciel cesarza), a Czartoryski jest oczekiwany. »Nie może mi się w głowie ponieść — kończył swe uwagi Talleyrand — aby oświadczenia proste, a jednomyślne wszystkich wielkich mocarstw nie poskutkowało...
Jakież to były oświadczenia i jakie to były nasze zasady? Dowiadujemy się o tem z instrukcyi, jaką Talleyrand dał pełnomocnikom francuskim, a więc i samemu sobie. »Wskreszenie Polski — mówił w niej — byłoby dobrodziejstwem, wielkiem dobrodziejstwem — Francya powitałaby je z niezmierną radością. Ale musiałaby to być Polska zupełnie niezawisła w dawnych swych granicach, z silnym rządem monarchicznym. Państwa po-

działowe powinny przytem zrzec się odszkodowania. Ale to przecie niemożliwe... Rosya nie zechce ponieść strat; z drugiej strony oddać całą Polskę Rosyi 44-milionowej, to niebezpieczeństwo zbyt wielkie i bliskie. Gdyby taki plan można było obalić tylko siłą oręża, ani minuty nie możnaby się wahać. Nie wiadomo zresztą, czy Polska sama tego pragnie. Oderwałaby się z czasem i wpadłaby w inne jarzmo. Otrzymałaby niezależność, stałaby się państwem aneksyi. Ścisłe mówiąc, naród polski tak, jakby nie istniał, — są w nim magneci, anarchiczna szlachta, — żydzi i ciemni chłopci. Trzeba by, wskrzeszając Polskę, odebrać swobodę szlachcie, lub obywatelskie swobody narodów. Wolności nie można nadać manifestem. Wolność, puste słowo, gdzie niema do istnienia takich danych, jak: własność, przemysł, sztuka... Z anarchii można wyjść jedynie przy pomocy samowładztwa — nie miała go Polska i dlatego upadła. Pod obecni rządami jest jej lepiej. Szczęściem jej, że niektóre jej części dostały się narodowi ucywilizowanemu. Należałoby jej dać dyname i instytucye, ale o ile te instytucye byłoby swobodniejsza, tem przeciwniejsze byłoby duchowi, nawykniomom, tradycjom szlacheckim. Anarchia, w jakoby wpadła, doprowadziłaby do upadku, do nowego zwojowania... Najlepiej zostawić ją podzieloną. To połóż koniec i pretensjom Prus do Saksonii, której ośmielają się żądać w przypuszczeniu wskreszenia Polski. Austriya także chciałaby wynagrodzenia za utratę 5 milionów Galicyan. Gdyby jednak, co nieprawdopodobne, Rosya oddała polskie prowincye, należałoby króla saskiego wynieść na tron polski... Najlepsze byłoby granice trzeciego rozbioru — byłaby Polska na zawsze pogrzebana. Zostałaby i tak przy swym języku, a to najsińniejszy, długowieczny związek. Polacy pod cudziemi rządami roz-

winięliby się tak, jak się nie rozwinęli wśród dziesięciowiekowego istnienia państwowego. Chwilą, w którejby dojrzeli, nie byłaby daleka od chwili ich oswobodzenia i skupienia się około jednego centrum.
Takie były zasady Talleyranda. Obłuda przebijala z każdego jego słowa. Niektóre ustępy instrukcyi dowodzą, że znany był mu memoriał Nesselrodego z roku 1813 przeciw wskreszeniu Polski. Cada opozycya zresztą państw europejskich przeciw zamiarom cesarza Aleksandra miała swe źródło nie w sympatyi do Polski, ale w obawie przed wzrostem potęgi Rosyi, która, zabrawszy Księstwo Warszawskie, wtargnęłaby w sam środek Europy. Widać to jasno z listu przebiegłego, nie gardzącego żadnym środkiem lorda Castlereagha, pełnomocnika angielskiego, do cesarza Aleksandra.«
Castlereagh 12 października zapewnił cesarza, że niema nie przeciw rozszerzeniu granic Rosyi ze strony Polski — idzie mu jedynie o obszar i formy tego rozszerzenia. Rząd jego nie trzyma się polityki wrogiej Rosyi. Szedł na ręce cesarzowi w sprawie Finlandyi i w sprawie wynagrodzenia za nią Szwecyi przez przyłączenie Norwegii — jego posłowie pomagali do zawarcia pokoju Rosyi z Turcyą. Również pokój z Perą był zawarty za pośrednictwem posła angielskiego. Dzięki tej dobrej woli Ro-

siya powiększyła ogromnie swe posiadłości. Od cesarza zależę, czy Kongres przyniesie szczęście światu, czy też będzie polem walk i intryg zaboreczyli... Jest droga, na której W. C. Mość może pogodzić dobroczynne swe zamiary względem polskich poddanych z potrzebami sprzymierzeńców i całej Europy. Nikt nie chce Polaków pozabawić łaskawego (d o u x) administracyjnego systemu, ani ograniczyć władzy cesarza — sprzymierzeńcy pragną jedynie, aby dla utrzymania pokoju cesarz stopniowo ulepszał położenie Polski. Jeżeli więc nie chce odbudować niepodległej w dawnych granicach, niech się powstrzyma od swego zamiaru, gdyż przez przybranie tytułu króla polskiego wywołalby niepokój w Rosyi i w państwach sąsiednich. Zaspakujając ambicje całego grona magnatów (d i n d i v i d u e s d e s g r a n d e s f a m i l l e s) przyniosłby swym Polakom mniej swobody i dobra, niż otrzymałiby przez umiarkowane zmiany w zarządzie ich krajem...
Do pisma tego Castlereagh dołączył memoriał, w którym powoływał się na umowy Rosyi, zawarte z Austryją i Prusami w r. 1813, które to umowy zatwierdził projekt podziału Księstwa Warszawskiego przez trzy mocarstwa. Plan cesarza połączenia Księstwa z prowincjami polskimi Rosyi i stowarczenia z tych ziem państwa, pod berłem monarchy rosyjskiej, jako króla polskiego, obudził niepokój Prus i Austrii, nspenił obawę wszystkich państwa Europy. Rosya powiększona już Finlandyą, Besarabią, ziemiami polskimi, wkraça na za-

LINOLEUM i CERATA Kraków Rynek gl. 10
Linoleum: dywany, chodniki i dywaniki. Ceraty na stoły i meble. Gumowe artykuły chirurgiczne. wełniane: dywany — chodniki — portyery — kapy na łóżka — narzutki na sofy.

nysh i kipięta wiołkowego, że wszelkie mępar- to na tym materiale studia o historii i kulturze Ks. Łowickiego byłyby wręcz niemożliwe do grun- townego przeprowadzenia. To samo odnieść można do zbiorów etnograficznych Towarzystwa krajo- znawczego.

† Filip (Sans bras) Kahane.

oficer wojsk polskich i więzień stanu w latach 1863/4, zmarł dnia 20 listopada w Łancucie. Syn Jękarza w Sanoku, urodzony w roku 1839, był wy- chowany w tradycjach walki o niepodległość. Po ukończeniu szkół, był urzędnikiem autonomicznym w Sanoku do chwili wybuchu powstania, w którym wraz z trzema braćmi swymi brał udział. Z Krako- wa, gdzie formowano oddziały, wyruszył do Oj- cowa. Zaciągnął się w szeregi „Znawców śmieci” Ro- chebrunca. Brał udział w pierwszych bitwach pod Miechowem, gdzie uratował chorągiew, następnie pod Goszczą i Grochowiskami, gdzie strzał mo- skiewski strzasnął mu ramię. Po amputacji ręki w tarnowskim szpitalu i trzymiesięcznej kuracji, po- stanowił brać dalej udział w walce o niepodległość Ojczyzny. Nie pomogły błagania rodziców, nalega- nia przyjaciół, znajomych, między innymi Wince- tego Pola. Jedynym bohater wyruszył z partją Komorowskiego na Wołyn. Jako oficer był pod Porykiem, gdzie spotkał generała Rochebrunca, którego powitał: „Oto najdzielniejszy z dziel- nych” było mu nagrodą za wszystko, co dla Ojczy- ny przepędził. Po pewnym czasie wraz z Dzie- duszycykiem zajmował się formowaniem nowych par- tyj. Wskutek zdrady zaareztowano organizatorów i osadzono w więzieniu, gdzie wraz z innymi prze- spędził pół roku. Po wyjściu z więzienia, ukończył akademię rolniczą w Dublanach, następnie wziął dzierżawę w Krośnińskiem i gospodarzył na Li- twie, w końcu zajmował odpowiedzialne stanowis- ko w ordynaryi łanuckiej przez lat trzydzieści.

W Łancucie był jednym z założycieli „Sokoła i kółkaletnia jego prezesem, brał udział żywy i szczerzy w życiu obywatelskim. Śledził z wyżo- ną uwagą wszelkie objawy życia narodowego. Ja- ko urzędnik, pozostawił po sobie sławę człowieka pod każdym względem nieskazitelnego, umarł bied- ny. Ostatnie lata spędził na łonie rodziny, która go otaczała czcią i miłością bezgraniczną.

Wojna obecna wywarła wpływ ujemny na Jego zdrowie. Podczas inwazy rosyjskiej został w Łan- cucie; z zapartym oddechem wyczekał zbliżające się urzeczywistnienie ideałów z lat młodości roku 1863, czego — niestety — dożyć nie było mu da- nym.

Nad grobem pożegnał go starzec, towarzyszył bro- ni, p. Łazarski. W pogrzebie wzięła tłumny udział publiczność, młodzież szkolna i legionści-ronkwa- lesceńci. — Cześć bohaterowi narodowemu!

Repertuar teatru miejskiego.

Niedziela po południu: „Szalona dzie- czyna”; wieczorem: „Trzeci mąż”.

Repertuar teatru ludowego.

Niedziela o godz. 3 1/2 po poł. „Moralność p. Dusłkiej”. Niedziela o godz. 7 1/2 wiece. „Wesoła prze- kładka”.

Z żałobnej karty Legionów.

W dniu 7 października b. r. zginął w walkach pod Czarnogórą ugodzony kulą okrzykowaną w głowę, Leon Kulczyński, chorąży II pułku II Brygady Legionów, syn dyrektora gimnazjum św. An- ny w Krakowie. Pełen nadziei młodzieniec należał do zastępu tych synów ojczyzny, po których wiele w przyszłości spodziewać się można było. Zaraz po wybuchu wojny przybył umysłowo do Krakowa i wstąpił do organizacji wojskowej, tworzącej się przy „Sokole”. Ukończywszy chlubnie szkołę pod- chorążych, otrzymał stopień podchorążego. Przebył w rowach strzeleckich całą kampanię w Karpa- tach, odznaczając się w walkach zapalem i odwagą. Wraz ze swoim II pułkiem walczył następnie w Besarabii, a drukowane w naszym piśmie w maju b. r. wspomnienia „Uczestnika” o legionach na gra- nicę Besarabii z pochwałami wspominały jego imię. W walkach tych zdobył sobie stopień chorą- żego i w tym charakterze dostał się wreszcie na front wojski.

Kolejny, doszła o jego śmierci, podnoszą nie- tylko jego imię, ale także i inne przyimioty, dzie- ci którym zyskał sobie wyjątkowe uznanie i sym- patyę całego otoczenia. Przez cały ciąg kampanii, a więc przez czas niemal półtoraroczny, nie za- dał wycieńczenia, znosząc zarówno dobrą, jak i złą dół żołnierza, ze spokojem i ufnością w zwycię- stwo obojczy.

Przed wybuchem wojny był słuchaczem prawa na uniwersytecie Jagiellońskim, a jeszcze przedtem ukończył Krakowską Akademię handlową. W chwili wybuchu planował właśnie wyjazd za granicę, narząc o poświęceniu się zawodowi handlowemu i o zapoznaniu się z podstawami i urzędzeniami stosunków tych na zachodzie. Śmierć przerwała te rojeżenia, wyrzucając z szeregu przyszłych pracow- ników nad ekonomicznym ednoczeniem narodu jedną z sil, wiele obiecujących na przyszłość. — Cześć jego pamięci!

S. p. dr Edmund Szalit.

Na ostatniej liście strat Legionów figuruje także nazwisko Edmunda Szalita, doktora praw, podpo- rucznika II Brygady 2 pułku Legionów, który po- legł na froncie rosyjskim 9 listopada, w 21 roku życia. Pochodził z Tarnopola i brał żywy udział w ruchu socjalistycznym we Lwowie. Miły w o- becności, wesoły i żywym temperamentem obdarzo- ny, posiadał szerokie sympatyje także poza kolo- nię socjalistyczną. W ostatnich czasach przed wojną był koncepcjentem adwokackim w Brzasku, potem w Łąkwowie. Miał jednak aspiracje, wy- kraczające poza zakres zawodu prawniczego, inte- resował się żywo ruchem literackim i filozoficz- nym, przebywał wszystkie owe fazy ewolucji du- chowej, które młodzież polska przeżywała od czasu rewolucji do czasu obecnej wojny. Przy- wiązał się wielce do ś. p. Stanisława Brzozow- skiego, rozważając nad tym chorem i niepera- ralnym życiowym filozofem jak najrozkładniej o- piekając. Trzy wiązanie to, które wpływało ze źró- dła intelektualnych, zacieśniło potem zostało jesz- cze więzłem rodzinnym, gdyż Szalit ożenił się z sio- strą żony Brzozowskiego, Kolberżanką, córką zna- nego ludoznawcy polskiego. Szalit sam nieznie- rnie energiczny i urozynny, zajmował się wszystki- mi przygotowaniami przy znanym procesie Brzo- zowskiego o szpiegostwo, potem dłuższy czas był towarzyszącym ostatniego miesiąca jego we Floren- cji.

Po wybuchu wojny zaciągnął się zaraz w szeregi

strzeleckie. Przez krótki czas przydzielony był do biura N. K. N., ale nie chciał pozostawać w biurowej służbie, pragnął dostać się na front i bić się za Polskę. Wstąpił tedy do drugiej kompanii wiedeńskiej Legionów, zorganizowanej przez Galicję, i razem z nią przeszedł do batalionu uzupełniają- cego, gdzie był chorążym w kompanii Hoesera. Ogromnie lubiany zarówno przez kolegów, jak przez żołnierzy swego plutonu, dostał się wraz z tą kompanią w Karpaty, gdzie wkrótce objął po Hoeserze komendę kompanii. Brał następnie udział w walkach na froncie besarabskim i nale- śtał stamtąd dla „Nowej Reformy” piękny felieton o ataku na Rosyan, w którym sam brał udział. O swojej własnej roli wspominał tam tylko krótko i skromnie, wiadomo jednak, że odznaczył się w bitwie pod Kiriłbabi 22 stycznia b. r. Później został adiutantem komendanta swego batalionu i awansował na podporucznika. W szeregu bitew wciąż odznaczał się odwagą, a w pamiętnej bitwie pod Rokitną, podczas ataku piechoty, został własną kulą karabinową w szyję. Wyleczywszy się w parę tygodni, wrócił na front i dzielił dalej losy II-giej brygady, aż w końcu znalazł bohaterką śmierć — zginąłszy razem z wieli- mi innymi wskutek ataku rosyjskiego na pozycje 2-go pułku.

Jak świadkowie opowiadają, Moskale otoczyli wtóry naszych i uderzyli na nich z tyłu. Szalit u- szedł wtedy szczęśliwie i znalazł się razem z in- nymi przy pułkowniku Januszajtisie, który popro- wadził niebawem rezerwy do kontrataku. W tej chwili Szalit padł raniony. Sam pułkownik chciał go opatrzyć, lecz on odpowiedział: „Zostawcie mnie tutaj, zrzućcie mnie lekko w nogę, sam opatrzę i pójdę na miejsce opatrunkowe”. Tak się też stało. Niestety okazało się, że rana ta była ciężka. Pozostawiony samotnie w pobliżu pozycji rosyj- skich, zginął z upływu krwi. Według innych re- lacji, zwołując się z trudem do miejsca opatr- kowego, utonął w bagnie, skąd jego ciało na drugi dzień wydobyto. Pogrzebany został we wsi B.

Jedno z pism krakowskich wydrukowało jego ostatni list do żony, pisany z pola bitwy już w przecieciu śmierci. List ten jest ładnie piękny, spowiedź i pożegnanie. Rozzwiniętym jest us- tęp, w którym przeprosza swoich, że po pierwszym zacięciu wbrew prośbie żony wrócił w pole, aby wypełniać dalej swój obowiązek. Zginął w nim człowiek, przed którym się życie otwierało, który- by się przyszedł Polsce tak przysłał i swoją ener- gią i swoim zdrowym optymizmem. Oby jej się przydał swoim zgonem! Pozostawił żonę i małą có- reczkę. Serdecznie żal, jaki śmierć jego obraziła, u wszystkich co go znali, niech będzie wdowie po- ciechą w ciężkim sbrapieniu. Cześć jego pamięci!

Z teatru miejskiego.

„Trzeci mąż”, Komedia w 3 aktach Sabatina Lopez.

Publiczności krakowskiej nazwisko autora wczorajszej premiery nie jest obcem. Powodze- nie granej z wyróżniającym sukcesem za dyrekcji Solskiego komedii „Drzydki Feran- to”, ustaliło u nas markę teatralną Lopez, ja- ko wykłonnego majstra sceny, który wzorem autorów francuskich ma do rozporządzenia wy- suttelnioną technikę, połączoną z wielką po- mysłowością w budowaniu akcyj komedijowej. W „Trzecim mężu” poddaje Lopez do rozważe- nia szereg kwestyj związanych z zagadnieniem trzykrotnego związku małżeńskiego. Piękna i młoda pani Katarzyna po śmierci dwóch mężów nie oddaje się zbytnio smutkowi, ale spotka- wszy na drodze życia sympatycznego chłopca Faustyna Defalehi, który ją uwielbia, przyjmu- je jego deklarację. Naprawdę członkowie ro- dzin poprzednich mężów usiłują wyperswado- wać młodej kobiecie ten zamiar. Jak ona do o- gnia, leci ona po raz trzeci w płomień, który tym razem, jak się zdaje, zamieni się w spo- kojnie płonące ognisko zgodnego, na miłośći obopólnej zbudowanego szczęścia małżeńskiego.

Pomyśl niewyszukany ale zrzeczny, a całą zaletą utworu jest umiejętnie przeprowadzenie akcji, subtelność i dowcipem przypominają- cą metodę Shaw'a, zrzecznością techniczną zaś najlepszymi komedijopisarzów francuskich. To też publiczność z zajęciem śledziła przebieg akcji, która ma jeszcze tę zaletę, że, wysuwa- jąc na plan pierwszy dwie role, daje rozległe pole do popisu odtwarzającym je artystom.

Parę tę zonglującą w nieustającym filircie i wzajemnym przekomaraniu się tworzyli: pani Bednarzewska i p. Leszczyński. Rola Katarzy- ny znalazła w p. Bednarzewskiej wykonawczy- nię bardzo interesującą. W grze jej był spryt i dowcip, połączone z kobiecy, dobrze za- aplastyzionym uwodzicielskim wdziękiem. P. Leszczyński werwą i temperamentem porwał za sobą zespół, doskonale interpretując porywoczo i niecierpliwość Faustyna. Dla tej świetności, peł- nej nonszalaney gry warto zobaczyć sztukę. Należy uznać wyrazić jeszcze trzeba p. Czapl- ińskiej za wybitnie odegraną rolę p. Calnin, p. Kamińskiej, która samem ukazaniem się wnosila na scenę uosobienie pogody i wdzięku młodości panny Omedei, p. Zarskiem za do- brze pojętą i stylowo przeprowadzoną rolę hra- biego Aletati, wreszcie p. Czarnieckiej za inter- resującą sylwetkę pokojówki Sincory.

Teatr był pełny. Szluka na szanse dłuższego utrzymania się na repertoarze. W. Pr.

Wiel w podatku domow-czynszowym.

Biela, 26 listopada.

Krajowa dyrekcja skarbu ogłasza następu- jący komunikat: W częściach kraju, nawiedzonych wypadka- mi wojennymi, będzie się przyznawać opust w podatku domow-czynszowym nawet w takich wypadkach, któreby zresztą wobec ustaw obow- iązujących nie uprawniały do żądania tego op- ustu. Jeżeli mianowicie właściciel domu zwol- nił najemcę od zapłaty czynszu najmu bądź w całości, bądź też w części z tego powodu, że najemca wskutek grożącej lub zaszłej już in- wazy nieprzyjacielskiej opuścił swe mieszkanie i uszedł, lub też był zmuszony opuścić mieszka- nie z powodu ewakuacji, będzie się na prośbę właściciela domu odpisywać podatek domow- czynszowy za odnośne mieszkanie w całości lub części (w miarę tego, czy zwolnienie od czyn- szu było całkowite lub częściowe) za czas, w którym mieszkanie nie było zamieszkiwane, a powrót nie był wskazany względnie nie był do- zwolony. Podania o przyznanie takiego opustu należy

wnosić do kompetentnej władzy podatkowej, pierwszej instancyj, t. j. oddziału podatkowego, starostwa względnie administracji podatków. Do podania należy dołączyć wolne od należy- tości stempelowej oświadczenie właściciela zrze- czenia się czynszu najmu, zeznaną w formie prawnie obowiązującej, lub też prawomocny wy- rok sądowy, którym orzeczono, że właściciel o- bowiązany jest w całości lub częściowo czynsz opuścić. Oświadczenia zrzeczenia się czynszu mają być podpisane przez najemcę na dowód, iż o tem zrzeczeniu się zostaławiadomiony. Gdyby właściciel domu z ważnych powodów (n. p. niewiadomy pobyt najemcy) nie mógł na- rzadzić dostarczyć wspomniany deklaracji, bę- dzie się wyczekiwać z żądaniem zapłaty od- nośnej kwoty podatku, o ile nie będzie groził zawnieszenie prawa ściągnięcia tego podatku, aż do przedłożenia oświadczenia.

Pozostawienie urządzenia i t. p. w ubikacjach używanych przez właściciela, jeżeli on sam u- szedł, względnie miejscowość opuścić musiał, nie jest przeszkodą do odpisania podatku z ty- tułu przynależności, względnie nieużywania. Nad- to będzie się odpisywać podatek domow-czyn- szowy w razie, jeżeli mieszkanie opuszczone przez najemcę lub właściciela domu zajmowały inne osoby bezpłatnie. W wypadkach, godnych uwzględnienia będzie się uważać późniejsze po- dania o przyznanie opustu za wniesione w ter- minie.

Powyzsze opusty czynszów względnie odpis- y podatku mogą być uwzględniane także przy wyliczaniu podatku czynszowego w ten sposób, że przepis podatku na okres następnny będzie zmniejszony o należący się odpis. Jeżeli n. p. właściciel domu opuścił czynsz najmu za część roku 1914 i odpisu podatku jeszcze nie otrzy- mał (względnie prosił o opust nie wnosił), mo- że w facy czynszowej na rok 1915 względnie okres 1915—1916 zeznać do opodatkowania czynsz za rok czynszowy 1914, zamiast w kw- cie na cały rok ugodzonej, tylko w kwocie fak- tycznie otrzymanej. Przy dwuletnich wymia- rach należy w tym wypadku zeznać do opoda- tkowania czynsz z roku 1913 w kwocie caloro- cznie ugodzonej, z roku zaś 1914 faktycznie o- trzymanej. Rozumie się samo przez się, że je- żeli podanie o odpis podatku z powodu opustu czynszu już wniesiono względnie odpis podat- ku z tego tytułu już przyznano, należy na o- okres następnny zeznać do opodatkowania cały umówiony czynsz najmu z miarodajnego czasu.

Wojna.

Obawy króla Nikity.

Budapeszt, 28 listopada.

»A Nap« donosi z Sofii: Ciężko chory król czarnogórski kazał zawa- zwać następcę tronu Danila, bawiącego we Włoszech, by wracał i objął przewodnictwo w radzie koronacyj, która zastanawiać się będzie nad ciężkim położeniem kraju. Królowi spra- wia wielką troskę, że Czarnogóra nie może u- mieścić ani dostarczyć żywności 60 do 70 ty- sięcy serbskich żołnierzy, którzy uciekli w gra- nice jej państwa. Włochy dały do zrozumienia, że nie mogą przesłać żadnych środków żywno- ści.

Król Nikita wypowiada obawę, że Czarnogó- ra podzieli los Serbii.

Podki angielskie w Salonikach.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Rzym, 28 listopada. Jak dzienniki donoszą z Salonik, przybyła tam znaczna liczba okrętów transportowych z trzema dywizjami angielskimi.

Narady w Rzymie.

(Telegram c. k. Biura koresp.)

Lord Kitchener odbył w Rzymie dłuższą kon- ferencję z ministrami Salandri i Sonnino, a na- stępnie z ministrami dla kolonii i wojny, po- tem wieczorem odjechał do głównej kwatery. Dzienniki donoszą, jakoby narady włoskich ministrów z Kitchenerem dotyczyły ogólnych wymogów wojny na wschodzie i zgody w spr- awie ścisłego kontaktu między Włochami i innymi państwami czworsojuszu.

Komunikaty tureckie.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Konstantynopol, 28 listopada. Doniesienie agencji telegr. »Millie. Główna kwatera turecka donosi:

Dnia 22 i 23 listopada wysłał nieprzyjaciel na froncie Irak w obszarze na północ od Korny koło Kut El Amara nad Tygrysem swe nowe posiłki pod osłoną dział i działem okrętów wojennych przeciw naszym wysuniętym na- przedz pozycjom, znajdującym się w tej okoli- cy. Nasze wojska zadaly nieprzyjacielowi zna- czne straty w zabitych, poczem cofnęli się na główne stanowisko. Nieprzyjaciel próbował po- sunąć jeszcze dalej ofensywę ale mu się to nie udało. Nasze wojska przeszły do przeciwofen- zywy, zabraly nieprzyjacielowi karabin maszy- nowy i dwa wozy z amunicją, oraz wzięły kilku jeńców. Zdobyliśmy w tem miejscu czwarty sam- olot nieprzyjacielski.

Na froncie kaukaskim nie wydarzyło się nic nowego.

Na froncie dardaneelskim walki dzialowe i bombami. Nasza artylerja zniszczyła w odcin- kach Anaforta i Ariburnu kilka nieprzyjaciel- skich stanowisk. Zdołyto pięć karabinów ma- szynowych i jeden aparat do rzucania bomb. Duża liczba nieprzyjacielskich żołnierzy, któ- rzy byli umieszczeni w miejscu wydłowania koło Ariburnu, została zabita ogniem naszej ar- tylerji. W Anaforcie dzialo wielkiego kalibru, które nieprzyjaciel chciał ustawić w kierunku Kisztepe oraz wozy z amunicją wzięła nasza artylerja pod skuteczny ogień, od którego zgi- nęła obsługa dziala i konie.

Konstantynopol, 28 listopada. (Ag. tel. »Millie«). Główna kwatera donosi: Front Ira k: Silne wojska nieprzyjacielskie, które, jak to we wczorajszym naszym komu- nikacie doniesiliśmy, wśród niesłychanych strat obsadziły nasze wysunięte naprzód stanowiska na zachód od Kut-el-Amara, zostały przez nasz

silny kontratak pokonane i musiały rozprószone się cofnąć w kierunku południowym. Nasze wojska ścigają nieprzyjaciela.

Front k a u k a s k i: W okolicy Van odpar- lismo wśród strat nieprzyjaciela. Odparlismo podjęty przez część wojska nieprzyjacielskiego atak. Dalej w kierunku północnym nie szcze- gólnego, pominając utarczki patroli.

Front w D a r d a n e l a c h: Zwykła miejscowa walka ogniowa. Kolo Sed-il-Bahr w dalszym ciągu żywy pojedynk artylerji i silne walki bombami. Kolo Anaforta kilka nieprzyjaciel- skich pancerników i monitorów krótki czas bez- skutecznie ostrzeliwalo nasze stanowiska. W odpowiedzi na ogień artylerja nasza trafila je- den monitor, który oddalił się od wybrzeży.

W odcinku Ariburnu dnia 25 rano nagłym a- faktem obsadziliśmy wielką część nieprzyjaciel- skich rowów strzeleckich. Artylerja nasza tra- fila w pokład jednego nieprzyjacielskiego okre- tu transportowego, który starał się zbliżyć do miejsca wydłowania koło Ariburnu i zmusila go do cofnięcia się. Ogień artylerji rozproszył też wojska nieprzyjacielskie, które znajdowały się w pobliżu miejsca wydłowania.

W odcinku Sed-il-Bahr nieprzyjaciel przed naszym prawem i lewem skrzydłem spowodował eksplozję trzech min, z których dwie miały skutek wstecz działający, na nieprzyjaciela.

W sprawie uchodźców w Rosji.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Kopenhaga, 28 listopada.

»Berl. Tidende« donosi z Petersburga: Podczas konferencji członków rządu i Du- my w sprawie uchodźców z zajętych prowincji, na której był obecny minister spraw we- wnętrzych Chwostow, polski członek Dumy Grabski zaatakował ostro politykę, uprawianą przez niektóre ministerstwa wobec uchodźców. Między innymi podkreślił, że minister rolnictwa wysłał uchodźców do Syberji i przydzielił im grunta, nie nadające się zupełnie do uprawy. Książę Swiatopelk-Czotwertynski twierdził nawet, że chłopcy polscy wogóle nie mieli po- jeździć, iż emigracja z Rosji aż do chwili, gdy przybyli na Syberję.

Pomoenik ministra spraw wewnętrznych Plewe odpowiedział, iż emigracja była aktem zupełnie dobrowolnym.

W końcu uchwalono sprawę bliżej zbadać i wydać następnie odpowiednie zarządzenia administracyjne.

Ministerstwo rolnictwa w Rosji.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Petersburg, 28 listopada.

(Pet. ag. tel.) Marszałek szlachty gubernii sa- marskiej i członek rady państwa N a u m o w został zamianowany zawiadowcą ministerstwa rolnictwa.

Stosunki gospodarcze po wojnie.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

London, 28 listopada.

(Izba niższa). Na zapytanie w sprawie kon- ferencji o stosunkach gospodarczych między mocarstwami centralnymi i w sprawie przygo- towania mocarstw sprzymierzonych co do warun- ków gospodarczych — po wojnie, — odpowiedział premier Asquith, że rząd starannie rozważa te kwestye, ale nie jest w możności złożenia w tej mierze jakichkolwiek oświadczeń.

Telefoniczne i telegraficzne wiadomości c. k. Biura koresp.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Rzym, 28 listopada.

z dnia 28 listopada.

Na rzecz uchodźców polskich.

Wiedeń. Wczoraj przed południem otwarto tu wystawę robót ręcznych »Szuka igły«. Dochód z wystawy przeznaczony jest na rzecz uchodź- ców z Galicji i Bukowiny. Przy otwarciu obec- nymi byli minister dr. Morawski z radcą mi- nistryalnym dr. Twardowskim, były minister Abrahamowicz i wiele osób z towarzystwa pol- skiego.

Mianowania.

Wiedeń. »Wiener Zig.« ogłasza: Minister rolnictwa zamianował zarządcami domen i lasów asystentów: Zdzisława Romanowskiego, Micha- ła Szurka, Zygmunta Podstawka, Władysława Grotowskiego i Stanisława Wojcika.

Nowe poczty w Królestwie.

Wiedeń. W obsadzonym przez wojska austro- węgierskie obszarze Polski otwarto dla ruchu pocztowego prywatnego c. i. k. urzędy pocztowe i telegraficzne etapowe w miejscowościach: Chelm, Koziencice, Krasnostaw, Wierzbnik, Za- mosć oraz c. i. k. urzędy pocztowe etapowe: Chmielnik, Kazimierz W., Proszowice, Skal- mierny, Stomniki, Stopnica i Szydłów, a urzędy pocztowe i telegraficzne etapowe w miejscowo- ściach: Koziencice, Krasnostaw, Wierzbnik i Za- mosć otwarto także dla ruchu prywatnego tele- graficznego.

Pisma urzędowe w Królestwie.

Wiedeń. We wszystkich urzędach pocztow- ych można zamawiać oprócz »Verordnungs- blatt des k. u. k. Militär-Verwaltung in Polen«, także »Verordnungsblatt des k. u. k. Militär General-Gouvernements für das öst.-ung. okku- pierte Gebiet in Polen« i wydawany w języku polskim »Dziennik rozporządzeń c. i. k. general- nego gubernatorstwa wojskowego dla austro- węg. obszaru okupowanego w Polsce«. Dzien- nik rozporządzeń wychodzi w Lublinie w miarę potrzeby. Cena prenumeraty wynosi 2 korony za dziesięć numerów.

Szlezwig.

Kilonia. Starszy prezydent prowincji szlezwi- cko-holsztyńskiej, Moltke, wydał następujące oświadczenie: W rozmatrych kolach prowincji ponownie rozpowszechniono pogłoski, iż północny Szlezwig po wojnie będzie oddany Danii, a mia- nowicie albo przez naszych nieprzyjacieli w da- rze albo też przez rząd niemiecki w nagrodę za neutralność, przestrzegana przez Danie. Podpi- sany prezydent widzi się zniewolonym formal- nie oświadczyć, że podobne pogłoski pozbawio- ne są wszelkiej podstawy.

SKŁADKI.

Dla głodnych Warszawy

złożyli w administracji »Nowej Reformy«: Samlička Wincenta 1 K, Suchocka Kornela 3 K, Nowak Antoni 5 K, Nowak Paulina 5 K, Pasław- ska Józefa 2 K, Majka Franciszek 1 K, Becker Lu- cjan 10 K, Gruntowiczowa Wiktoria 2 K, Dud- wa Julia 1 K, Drożdżowska Maria 2 K, dr Dietz- jan Adolf 10 K, Mazaraki Maksymilian 1 K, Weiss Jan 5 K, Thias porucznik 20 p. 10 K, Goryl Stanisław 3 K, Truszkowski Aleksander 5 K, Tumidajski An- toni 5 K, Grabowski Zdzisław 2 K, Rohmowski Ję- zefowi i Henrykowi 10 K; Kostorkiewicz Roman 20 K, Dobiecki Adam 2 K, Schmalcherowa Zofia 5 K, Rohm Józef 100 K, korporacje przemysłowe 25 K, Koba Józef 5 K, Piłchowski Józef 5 K (ze- pośroda. Adama Dobieckiego; razem 245 K); He- lona Stachurska 6 K od użyczenia kl. VI szkoły żeń- skiej w Ropczycach, ofiarowane na ich ręce przez dyrektorkę szkoły, Emilię Cichoocką, w dzień jej urodzin; rymarzy lwowskiej (tymczasowo w Wiedniu 20 K.

Odpowiedzialny redaktor:

Michał Konopiński.

Wydawca:

Rudolf Osman.

Nadesłane.

(Artykuły w tym dziale nie pochodzą od redakcji.)

Jan Waszkiewicz

urzędnik Tow. wzaj. Ubezpiecz. w Krakowie przeżywszy lat 48, po ciężkiej chorobie, opatrzonej św. Sakramentami, zasnął w Pa- nu dnia 26 listopada 1915 r. Wyprawdanie zwłok z kaplicy cmentarnej wprost na miejsce wiecznego spoczynku nastąpi w nie- dzielę dnia 28 b. m. o godzinie 3 1/2 po poł. Na ten smutny obrzęd strokana żona wraz z dziećmi zaprasza Krewnych, Przyjaciół, Kolegów Zmarłego i Znajomych.

Nabożeństwo żałobne

odprawione zostanie w poniedziałek dnia 30 o godzinie 10 rano w kościele N. P. Maryi. Osobne zawiadomienia nie będą rozsyłano.

Zakład pogrzebowy »Concordia« Jana Wolnego w Krakowie.

PODZIĘKOWANIE.

Pro śmieć naszego syna Stanisława, podpo- rucznika IV. p. p. Legionów polskich, dozna- lismo zewsząd tyle prawdziwego i serdecznego współczucia, że niepodobna nam każdemu z o- sobna wyrazić naszego podziękowania. Na tą- wie drogę wszystkim, którzy nam przesłali słowa pociechy, składamy najserdeczniejsze podziękowanie. Rodzina Szumskich. 8335

Podziękowanie.

Wszystkim, którzy ś. p. meżowi memu TOMASZOWI BUCZAKOWI pospieszyli oddać usługę, zwłaszcza Przewiele- bnym księdom Masnemu, proboszczowi przy ko- ściele parafialnym na Piasku i Dymowi, super- yorowi przy kościele Ks. Misjonarzy w Nowej Wsi i ks. Petrzykowi, również dr. L. Schneiderowi i dr. Rzegocińskiemu za troskliwą opiekę, tą drogą składam serdeczne „Bóg zapłać!” Zona z dziećmi. 8358

Faya prawdziwe sofenski e mineralne pastylki. Naśladowictw nie przyjmować.

Zakopane. HOTEL WARSZAWSKI. Centrale ogrzewanie. Światło elektryczne. 7551 i 10

Tungsram. Najlepsza w świecie oszczędnościowa żarówka z drutu ciągniętego. Wszędzie do nabycia.

Towarzystwo »Tungsram«. Wiedeń IV., plac Břilwaldla Nr 1. 7596-18. Specjalista chorób oczu Dr HENRYK BIRNBAUM b. asystent uniw. kliniki okul. w Lipsku przyjmuje od 11 do 12 i od 2 do 3 1/2. Rynek 32, II piętro obok ul. Szewskiej. 7514-3

LOSU do I klasy c. k. loteryi klasowej są już do nabycia w biurze sprzedaży Braci Sulfer, Kraków, plac Dominikański L. 1. Główne wygrane po K 300.000, 200.000, 100.000, 50.000, 70.000, 60.000, 50.000 i t. d. premia 700.000 koron. Cena 1/4 = 40 K, 1/2 = 20 K, 1/3 = 10 K, 1/6 = 5 K. Zamówienia z prowincji wykonuje się jak najrychlej. 7930

Kupie większy lub mniejszy — z zbior radszych marek pocztowych. — Wiadomość: ulica Ściemiędzkiego L. 6, u stróża. 8360

KOLDRY na czystej waciu, tylko Wybór łózek Quiltnerowskich. Wkłady spr

PERLA ADRYATYKU
jest przywybnem winam deserowem.

PERLA ADRYATYKU
polecana bywa jako wino wzmacniające i chętniej używana, aniżeli inne wina stołowe.

PERLA ADRYATYKU
jest najlepszą marką dalmatyńską-go czerwonego wina deserowego, a ponieważ nie jest ona droższą od innych podobnie nazywanych win deserowych, przeto należy bacznie uważać na nazwę i na markę ochronną „Merkur“.

PERLA ADRYATYKU
podlega stałej kontroli Zakładu rozpoznawczego Gremium Aptekarzy w Wiedniu, IX, gdzie każdy może polecić bezpłatnie zbadanie jej prawdziwości.

PERLA ADRYATYKU
jest do nabycia tylko w oryginalnych fiaskach w lepszych handlach delikatesów i win, tudzież w restauracjach i drogueryach.

Hurtowna sprzedaż 29 21 0
W. Bergel, c. k. Bast. nadworny, Wiedeń, XIX/1.

KALOSZE ŚNIEGOWCE
damskie, męskie i dziecięce
we wszelkich wielkościach
także petersburskie z trójkątem „Treugolnik“
poleca

ALFRED FRÄNKEL SP. KOM.
magazyn obuwia
Kraków, Rynek gł. 14.
Zastępca L. Steigler.

Dobre formy. Wielki wybór.
Ceny stałe, przystępne. 7893 2 4

Magazyn nowości damskich
pod firmą **M. Schenker**
w Krakowie, Rynek gł. L. 15
rok założenia 1874

poleca świeżo bogato zaopatrzone skład materiałów wełnianych, sukniennych i jedwabnych na kosturany, suknie i bluzki. Specjalnie jedwabie i półjedwabie na podszewki i halki. Wielki wybór flanelki, aksamitów, welwetów, pluszów na płaszcze, oraz pluszów kolorowych na meble i do robót ręcznych. Specjalny dział firanek, stor, kap tielowych i muslinów firankowych. Wszystkie kolory gazy jedwabnej, markizety, granadyny, popeliny, Crepe de Chine, kloty, refiry i barbachany. Towary pierwszej jakości w bardzo wielkim wyborze po przystępnych cenach.
Cen nie podwyższylim przy dawnych zapasach. 8021 4 10

Ważne dla Magistratów, Gmin i Przedsiębiorstw!
Łukowych lamp naftowo-gazowych
od centrali niezależnych
dla oświetlenia stałego i pomocniczego — dostarcza natychmiast
Towarzystwo „Klitson Licht“, Ołedeń, VII., Kandlgasse 23.
Prospekty i specjalne oferty na żądanie. 7038 14 24

MIMO LICZNYCH NAŚLADOWNICTW TUTEK CYGARETOWYCH
„FRAMOS“
sporządzonych z najdelikatniejszych włókien liści morwowych — część wybredniejsza Inteligencji naszej żąda tylko oryginalnych tutek cygaretowych „Framos“ (wyrobu M-ra Wł. Beldowskiego), bo tylko te uznają za najlepsze. To stwierdza, że prawdziwa Inteligencya nie da sobie nigdy nie **narzucić.** 5893 12 12
Polecam więc dalszym względem P. T. Inteligencji naszej wyborne tutki cygaretowe „Framos“.
Do nabycia w lepszych handlach i trafikach.

V. C. K. LOTERYA KLASOWA
Główna wygrana:
Jeden milion
koron

dalej wygrane po koron:
700.000 80.000
300.000 70.000
200.000 60.000
100.000 50.000
itd. itd. itd.

Ciagnienie I klasy: 14-go i 16-go grudnia 1915 roku.
Cena losów:
Ósemka 5— Czwierć 10— Pół 20— Cały 40—

Proszę zamówić natychmiast korespondentką. Do każdego zamówienia dołączamy czek pocztowy. Broszury bezpłatnie wysyła

c. k. Ekspozytura
Adolfa Gaedicke & Co.
Wiedeń, I., Franz Josefs-Kai Nr 47
Kaipalast. 8140 2 2

Zadajcie tylko
GOLIAT
Salvator-kremu do obuwia, gdyż obecnie są niezwykłe trudności przy sporządzaniu blaszanych pudełek, tak że w mojej fabryce często zachodziły przeszkody w ruchu, ponieważ nie mogłem się zaopatrzyć w blaszane pudełka różnej wielkości. Najprzejmiej proszę wiele szanownej Publiczności, aby była łaskawa zająć się zakupem tylko Goliat

SALVATOR
kremu do obuwia, aby wjeźdnostajnie sporządzanie potrzebnych blaszanych pudełek, gdyż tylko w takim razie będę w możności zaspokoić nadzwyczajne zapotrzebowanie moich wielce szanownych Odbiorców, mimo trudnych stosunków.
Goliat Salvator

Krem do obuwia
stał się dzisiaj niezbędnym już w każdym gospodarstwie domowym, gdyż nasze gospodynie miały sposobność przekonać się, że ten wypróbowany krem do obuwia przewyższa wszystkie inne fabrykaty. Goliat Salvator krem do obuwia wskutek obecnego podwyższenia cen materiału surowego sprzedaje się

30 halerzy za pudełko
ponieważ udało mi się nabyć większą ilość materiału surowego bardzo dobrego, i jest też w takiej samej jakości, co przed wojną

wszędzie do nabycia! 8144 2 6

Zygmunt Vadász
fabryka chemiczna
Budapest, VI., Lehel-u. 29.

Pracownicze Kursy prawnicze
udzielają nauki w zakresie wszystkich egzaminów i rygorozów prawniczych. — Własne skróty w całości do egzaminu histor. w części do innych. Przyjmują w ciągu bieżącego miesiąca wpisy na kurs do gz. histor. i sądowego. Osobno lekcy na żądanie.
Zgłoszenia od 3—5 po południu 7991 5 5
Dr Kazimierz Kucharczyk
Kraków, Loretańska I. 3.

Do wynajęcia zaraz
ul. Grodzka 43
Lokal sklepowy z urządzeniem dla interesu śniadankowego restauracji lub piwiarni, gaz i elektryka z lampami, wodociąg, piwnice, kuchnia post. II. p. 7 pokoi, 2 przedp., kuch., łazienka, gaz, elektryka. Dotąd lokal zajmowany przez dentystę.
ul. Karmelicka 6 8233 2 6
Sklep z portalem oraz 6 ubikacji za sklepem. Władność u właściciela, ul. Karmelicka 6, I p. od 9—11 i 4—6.

J. KLEIN, Kraków, Lubiec 3
Wydawnictwo kart widokowych
poleca
największy wybór kart widokowych reprodukcji najznakomitszych artystów polskich, angielskich, bułgarskich, czeskich, francuskich, posiada tysiące wzorów kart świątecznych, noworocznych, na św. Mikołaja we wszystkich językach.
Ceny hurtowne dla odsprzedawców. 7928 5 6

Z powodu wielkich zapasów, po dawnych cenach sprzedaje hurtownie i częściowo towary wełniane, jedwabne i bawełniane po bardzo tanich cenach
J. Bandel
Grodzka 5.
7908 5 6

SERY
znakomite, sardynki, salami, konserwy mięsne, kostki rosółowe, zupy rozmaite, musztarda stołowa, marmoladę morelową i owocową, najtaniej nabywać można w dowolnej ilości w składzie 871 23 0

BRACI ROLNICKICH
w Krakowie, Rynek gł., róg Siennej.

Zakłady mechaniczne
BREITFELD, DANEK i SKA
w Pradze Czeskiej
zatrudniające 5000 robotników,
urządzają kompletne gorzelnie i wyrabiają poszczególne maszyny i aparaty gorzelnicze, jako to: kotły, od. arzowacze, aparaty destylacyjne ze specjalnego żel za lanego, pompy i t. d., oraz budują suszarnie ziemniaków z ogrzewaniem koksowem, wszystkie urządzenia dla cukrowni i rafinerii cukru. 7873 9 16

Przewóz mebli we wozach meblowych SPEDYCYE
towarów dla eksportu lub importu do lub z Galicyi i Bukowiny
jakoteż do okupowanych miejscowości Królestwa Polskiego
włącznie z odprawą cłową i graniczną, przejściowem zamagazynowaniem interwencya w osiągnięciu zezwolenia na przewóz, przewóz lub wywóz przyjmuje firma

GOLDLUSTISKA w KRAKOWIE
jakoteż ponownie już otwarte zastępstwa w Szczakowej (Graniczy) w Nadbrzeziu (Sandomierz) stacya portowa Wisły
Z korespondencya i zapytaniami uprasza się zwracać do Krakowa lub Szczakowej. 7582 6 8

SPIRITOL
JEST PIECEN ŻOŁNIERZY!
Piecz, gotuj, grzej! Można go nosić w kieszeni! Na pola bitwy niezbędny! Wyślijmy zaraz swym marzącym żołnierzom!
Dostać można wszędzie!
FABRYKA SPIRITOL, WIEDEN, I., Glückgasse Nr 2.
Odsprzedawcy potrzebni! 6607 10 13

Natychmiast do odstąpienia tylko odsprzedawcom.
7892 Najmniej wysyła się 1 tuzia za pobraniem. 3 3
200 tuzinów męskich koszul trykotowych z włośchatym spodem po K 42—, 48—, 54— za tuzia
300 „ kalesonów trykotowych, z włośchatym spodem po K 42—, 48—, 52— „ „
100 „ męskich koszul białych, z plikowym gorsem po K 27— „ „
100 „ męskich koszul zefirowych, z gorsem w zakładki po K 36— „ „
100 „ wojskowych koszul kalikołowych po K 24— „ „
100 „ wojskowych kalesonów kalikołowych po K 18— „ „
10 „ spodni drelichowych p K 48— „ „

Brüder Kollmann, Wiedeń, XVI., Hasnerstrasse 24.

Ziółka z Gór Harcu
Cena K 1— i K 2—, poleca
Czternasta apteka
Mira W. Radwaiskiego w Krakowie, ul. Lubiec (obok dworca kolej). 7888 3 10
Wysyłka pocztą odwrotnie.

W najbliższych dniach rozpoczynamy
praktyczne kursy jęz. niemieck. i franc.
z opłatą miesięczną 5 kor.
Kursy Ansona
ul. Szewska 17. 8065 5 2

Polowań
kilka obejm. nupie psa i broń myśliw. k. p. Andrzej Kęs, Kopernika 15 8036 4 6

Józef Sperling
kompletne urządzenia meblowe, w wielkim wyborze. Kraków, Stawkowska 12. 8154 2 2

Tegoreczka gityby
jasne 1 kg 12 K, ciemne 1 kg 6 K, przy zamówieniach 5 kg opłatnie za załączką, mniejsze zamówienie nieopłatnie. Orzechy włoskie 5 kg 10 K, jabłka 5 kg 4 K, opłatnie za załączką wysyła T. Chaloupka, Světec, Czechy. 7999 6 7

Powrót do Krakowa.
Sprowadziłem do mego handlu (sta. od r. 1889) p. Irma:

BIRNBAUM
Dieta 54 (dom sohr. sierot)
masło duńsk., sardynki hiszp., cukier, mąka z Magistr. korbatniki szwa. c., kawę wsm., herbata (najl.) Ceylon 1/4, kg K 6 70, kakao hol., cebulie wytrwałe, spirytus denat., mydło Schichta i świece. Wszystkie w najlepszej jakości, po cenach przyspnych 7910 2 3

Srebro i antyki
kupuje i sprzedaje S. Katzner, ul. Bracka 5. 7712 10 10

Fabryka korków i czopów
Zuckermann et Löbl
Praga-Poříč 26. Kapsle do flaszek, maszyny do korkowania. — Cennik za darmo. — Hurtownie, częściowo. 7700 3 0

60.000 KORON
wynosi —
GŁÓWNA WYGRANA
V loteryi 1 klasy.
Ciagnienie 14 i 16 grudnia 1915. Losy są jeszcze do nabycia w biurze c. k. loteryi klasowej

M. KNELLER
Wiedeń, V., Ziegelofengasse 23 d. 7485 24 0
1/5 K, 1/10 K, 1/20 K, 1/40 K.

Starożytności
sprzedaje i kupuje kręgarnia katolicka Dra Mikewskiego w Krakowie, ul. Floryańska L. 1. 4882 16 20

5 halerzy
kostnie karta koresp. za pomocą której można zająć mego katalogu głównego z 4000 odbit. k. Wyśle się zadarmo, opłacony. Pierwsza fabryka zegarów Jan Konrad, c. i k. nadw. dostawca, Brich Nr 1291, Czechy
Nikiowy zegarek kotwicowy 8-86 K, lepszy 4-20 K, ze starego srebra zegarek metalowy 4-80 K, z wnętrzem kotwicowym 5 K, zegarek na pamiętkę wujaj 5-60 K, radiowy zegarek 8-50 K, z badzikiem 24-50 K, zegarek srebrny 8-40 K, budzik nikiowy 2-80 K, zegar słoniowy 8-40 K, zegar z kulką, 7-25 K, zegar wadkowy 9 K, Zakończony 3-letnie poręczenie na piśmie. Wyśle się za załączką. Niema ryzyka! Wymiana dozwolona lub zwrot pieniędzy. 6517 3 15

Nowy zarobek
Zadajcie, aby przytłoczyć zadarmo nasz katalog. Chem. Industrie-Werk, Inzerstori 43, pod Wiedniem. 6166 2 2

Maszyny do szycia!
„Singer“ i „Kaysor“ szwajcarskie, pierścieniowe (Ringschne) i centralne (Central-Bobbin) dla domu i dla rzemiosła kupuje się najtaniej i najłatwiej u firmy polskiej A. Weisberga, skład maszynowy, Wiedeń II, Untere Donaustrasse 23/B. Wyśle się do każdej stacyi kolejowej. Katalogi polskie za darmo! 6520 8 0

